

Programma voor de komende maanden

Kijk altijd voordat u wilt deelnemen aan een activiteit op onze website www.ivn.nl/afdeling/baarlo-maasbree voor de meest actuele informatie!!

Zo. 22 febr. Excursie korstmossen met Peter Eenshuistra. Een nieuwe poging voor de korstmossen excursie die vorig jaar helaas is afgelast. Let op: we gaan deze ochtend naar de Grootte Heide en niet naar de Meeren. We vertrekken om 9.30 uur vanaf de Geldmaat in Baarlo. De excursie start om 10.00 uur vanaf de P-plaats Louisenburgweg / hoek Manegeweg in Venlo.

Woe. 11 mrt. Algemene Ledenvergadering, vanaf 19.30 uur in Aan 't Paedje aan de Zuivelstraat in Baarlo. Na de pauze geeft Gerard Compiet een lezing met als titel: 'Een vliegende kraai vindt altijd wat'. Alle inheemse kraaiachtigen, inclusief de raaf maken in deze lezing hun opwachting. De kraaiachtigen zijn interessante beesten. Dit vooral vanwege hun groot aanpassings- en leervermogen. Het zijn vooral alleseters die de neiging hebben voedsel te hamsteren. Vanaf 20.00 uur zijn ook niet-leden welkom!

Zo. 22 mrt. Vogelexcursie met Jan Huijs en Jan Peeters. Meer info volgt.

Kijk voor meer IVN-activiteiten in de buurt op de website van onze collega-afdelingen!

Website: www.facebook.com/ivnbaarlomaasbree
e-mail adres: www.ivn.nl/afdeling/baarlo-maasbree

IVN-baarlo-maasbree@hotmail.com
www.instagram.com/ivnbaarlomaasbree

Rabobank
Venlo e.o.

Voor € 20,- per jaar bent u lid. U kunt dan meedoen met alle activiteiten en u ontvangt maandelijks ons krantje met info en het programma.

Op woensdag 11 maart 2026 vindt de Algemene Ledenvergadering van IVN Baarlo-Maasbree vanaf 19.30 uur plaats in Aan 't Paedje te Baarlo. Alle leden zijn natuurlijk allemaal van harte uitgenodigd om op deze avond aanwezig te zijn.

Mede door de inzet van zowel eigen leden als vrijwilligers van andere verenigingen kunnen wij onze leden trakteren op een gevarieerd jaarprogramma.

Na afloop van het officiële gedeelte van de vergadering, volgt er een pauze en daarna geeft Gerard Compiet een lezing met als titel: 'Een vliegende kraai vindt altijd wat'.

Vanaf 20.00 uur zijn ook niet-leden welkom om de lezing bij te wonen. De officiële uitnodiging voor deze bijeenkomst vinden jullie als bijlage bij dit ledenblad.

Graag tot ziens op woensdag 11 maart in Aan 't Paedje!
Bestuur IVN Baarlo-Maasbree

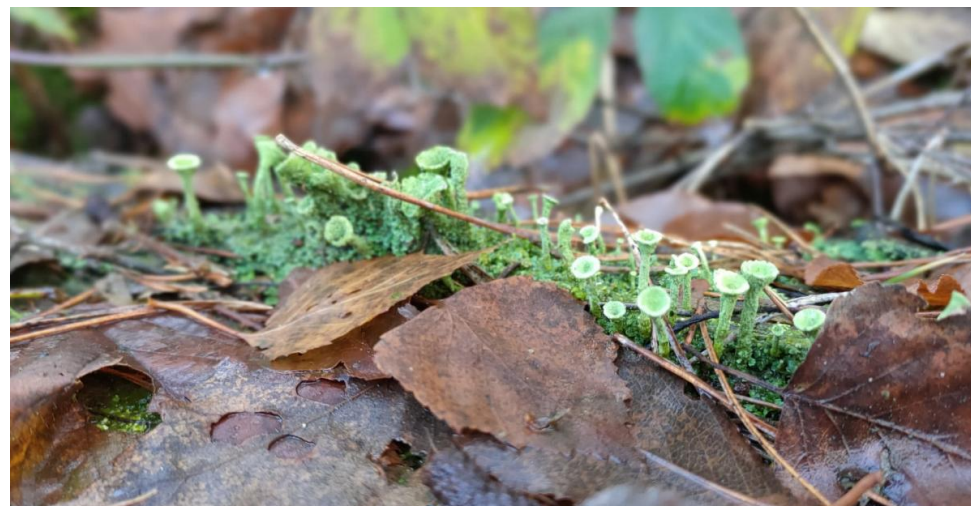
Informatieavonden over de natuurgidsenopleiding

Op 2 september 2026 start een IVN-natuurgidsen opleiding. Er zijn enkele bijeenkomsten gepland waar je meer informatie over deze cursus kunt krijgen.

- 11 februari om 19.30 uur in het Verenigingsgebouw IVN Helden. Te bereiken via de parkeerplaats van KC Natuurtalent (voor Jong Nederland, aan de Koeberg 11).
- 25 februari om 19.30 uur in Gemeenschapshuis 't Leuke, Leukenstraat 6 in Beegden.

Alle belangstellenden zijn van harte welkom.
Meld je vooraf aan via: ivnregiomiddenlimburg@gmail.com

Excursie korstmossen met Peter Eenshuistra.

Een nieuwe poging voor de korstmossen excursie die vorig jaar helaas is afgelast.
Let op: we gaan deze ochtend naar de Groote Heide en niet naar de Meeren in Baarlo.
We vertrekken om 9.30 uur vanaf de Geldmaat in Baarlo.
De excursie start om 10.00 uur vanaf de P-plaats Louisenburgweg / hoek Manegeweg in Venlo.

Lezing over paddentrek druk bezocht!

Op dinsdag 20 januari begonnen de activiteiten van 2026 met een zeer interessante lezing over de paddentrek door Rolf van Leening van RAVON (Reptielen Amfibieën Vissen Onderzoek Nederland).

RAVON is al meer dan 35 jaar de natuurbeschermingsorganisatie die, tezamen met veel vrijwilligers, inheemse reptielen, amfibieën en vissen en hun leefgebieden beschermt.

De paddentrek is een jaarlijks terugkerend fenomeen waarbij padden (en andere amfibieën) van hun winterverblijven naar het water trekken om zich voort te planten. De paddentrek vindt meestal plaats in de periode februari tot april. De combinatie van temperatuur (minimaal 6°C) en luchtvochtigheid (hoe natter hoe beter) zijn belangrijk voor het op gang komen van de paddentrek. Tijdens milde, natte perioden kan het grootste deel van de populatie zich in zeer korte tijd naar het voortplantingswater trekken. Bij grote populaties kan dit om duizenden dieren per nacht gaan!

Gedurende het jaar gebruiken amfibieën verschillende biotopen (leefgebieden) en leven ze zowel in het water als op het land. Voor veel soorten liggen het zomer- en winterbiotoop binnen een straal van enkele tientallen tot honderden meters rond het voortplantingswater. Voor enkele soorten, zoals bijvoorbeeld de gewone pad, kan het winterbiotoop tot wel enkele kilometers verwijderd zijn van het voortplantingswater. De trek van deze soorten is daarom langer en opvallender omdat er een grotere kans is dat er wegen moeten worden overgestoken.

Naast de vaak massale voorjaars trek naar de voortplantingswateren zijn er nog andere belangrijke trekperiodes voor amfibieën.

- Voorjaars trek - naar voortplantingswateren

De salamanders zijn er het vroegste bij, vanaf eind januari trekken ze al naar hun voortplantingswateren. Dit is vaak ook de reden dat er bij overzetacties in maart relatief weinig salamanders worden aangetroffen, het grootste deel is dan al in het voortplantingswater aanwezig. Vanaf eind februari tot april (piek is meestal in maart) trekken de gewone pad, bruine kikker en heikikker naar hun voortplantingswater. Deze trek van de gewone pad is het meest opvallend omdat bij gunstige weersomstandigheden bijna de hele populatie in zeer korte tijd naar het water trekt. Soorten die laat naar hun voortplantingswater trekken (april – mei) zijn de rugstreeppad en boomkikker.

- Trek van volwassen dieren naar hun zomerbiotoop

Na de voortplanting verlaten de meeste soorten het water en trekken ze naar hun zomerbiotoop. Deze trek verloopt veel geleidelijker dan de voorjaars trek. Bij padden en kikkers verlaten de vrouwtjes het water vaak direct na het afzetten van de eieren terwijl mannetjes vaak nog lang blijven in de hoop dat er nog verlatte vrouwtjes bij het water aankomen. Salamanders blijven vaak het hele voorjaar, soms tot in de zomer in het water. Door dat de individuele dieren op verschillende dagen terugtrekken is deze trek vaak slecht waarneembaar.

- Trek van jonge dieren naar hun zomerbiotoop

Van juni tot september trekken de jonge dieren vanuit het voortplantingswater naar hun zomerbiotoop. Bij sommige soorten gaat het om zoveel dieren tegelijk dat het een opvallend verschijnsel is. Zo kunnen binnen enkele dagen het overgrote deel van de jonge padjes in een water het land opgaan, dit noemt men ook wel ‘paddenregen’.

- Najaars trek – naar winterbiotoop

De trek van de zomerleefgebieden naar de overwinteringsplaatsen verloopt voor padden en kikkers vaak heel geleidelijk en is daarom slecht waarneembaar. Bij salamanders is deze trek soms wel erg massaal. Vooral als er na een lange droge periode regen valt trekken de salamanders massaal naar het winterbiotoop. Indien hierbij drukke wegen moeten worden overgestoken vallen er vaak enorme aantallen slachtoffers.

Vervolg: zie volgende bldz.

De meest voorkomende soorten amfibieën in onze omgeving zijn:
Gewone pad, Bruine kikker,
Groene kikker,
Alpenwatersalamander en
Kleine watersalamander.

Een aantal leden van de paddenwerkgroep uit Sint Odiliënberg was eveneens aanwezig bij de lezing en ook zij waren enthousiast. Als de paddentrek op gang komt, dan gaan ze ook dit jaar weer op pad om de padden te helpen.

Kijk voor meer informatie op:

<https://www.padden.nu/>

Tekst: Els; Foto's: Suzanne

Zelfs in de wintertijd is er nog genoeg moois te ontdekken in onze natuur

De gele trilzwam zie je vaak al van ver; de zwam valt door zijn kleur meteen op in het winterlandschap. De gele trilzwam zie je meestal op een tak van een eik, maar hij kan ook op andere loofbomen voorkomen, zoals wilg of populier. Door de regen kan hij verbleken naar een bijna doorschijnend bleekwit en bij vorst verschrompelen tot een onooglijk korstje. Hoewel de gele trilzwam het hele jaar te vinden is, zien we ze het meest in de winter. De vruchtlichamen zijn enkele centimeters groot, maar ze kunnen ook wel tien centimeter worden. De gele trilzwam is een zeer algemene paddenstoel die je overal kunt vinden.

Trilzwammen zijn een heel diverse groep paddenstoelen en een groot deel ervan leeft als parasiet op of in andere paddenstoelen. De gele trilzwam groeit op takken van eiken omdat hij daar parasiteert op de paarse eikenschorszwam.

Tekst en foto: Els

Trouwe raven versterken hun band

Naar aanleiding van de lezing over de kraaiachtigen die Gerard Compjet geeft na afloop van de Algemene Ledenvergadering, een leuk artikel over de raaf.

Op dit moment starten de raven met hun broedseizoen. Met wat geluk zie je boven een raventerritorium een paartje baltsen. Paartjes waarvan de partners levenslang samenblijven, buitelen om elkaar heen in de lucht om vervolgens een indrukwekkende duikvlucht te maken. Samen bouwen ze aan het nest, eerst door het aanslepen van stevige takken, later door het bekleden van de nestkom met een zachte voering. Vaak is dit vacht van grazers uit de omgeving, al is er ook wel eens een onderbroek in een ravennest gevonden.

2026 lijkt een goed jaar te worden; het weer is tot nu toe gunstig en de muizenstand is de afgelopen maanden flink aangetrokken. Al heeft de raaf minder last van een lage muizenstand dan roofvogels en uilen. Waar mensen zijn, is eten en dat weten zij.

Ook worden er door de beheerders van natuurgebieden steeds vaker kadavers van dode dieren in de natuur achter gelaten en dat is heel waardevol. Kadavers vormen voedsel voor aaseters, die door het verslepen van resten en via poep en braakballen de voedingsstoffen uit het kadaver verspreiden. Zeker in voedselarme, droge bossen op de hogere zandgronden zijn deze nutriënten van groot belang voor het ecosysteem.

Raven maken een comeback. Sinds een aarzelende terugkeer van de *Corvus corax* in de jaren tachtig zijn er nu ongeveer 1000 tot 1200 raven in Nederland. De populatie groeit momenteel met 2 à 3 procent per jaar. Raven hebben wel honderd verschillende roepjes en vooral paren babbelen uitgebreid met elkaar. Ze informeren elkaar over gevaren en voedsellocaties. Bijvoorbeeld waar aas te halen is. De raven profiteren dus van het groeiende aanbod aan aas. Sinds hun terugkeer rond 1980 telt Nederland nu circa 150 broedparen. Met het lengen van de dagen start het broedseizoen met het versterken van hun levenslange band, met voeren, stoer lopen, opgezette kopveren, gebabbel en veren schudden.

We zien benieuwd wat we in de lezing nog meer te weten komen over deze interessante vogel!

Bron: Nature Today

Tekst: ARK Rewilding Nederland

Kou drijft vogels naar mildere gebieden

Na een reeks zachte winters liet het weer deze winter vanaf de jaarwisseling een ander gezicht zien. Nederland kreeg te maken met een plotselinge koudegolf en kleurde wit. Het leverde sprookjesachtige beelden en ijspret op, maar ook de nodige uitdagingen voor de natuur. Voor een aantal vogelsoorten betekende de aanhoudende kou een verschuiving in verspreiding: de typische ‘vorsttrek’.

Begin januari zakte de thermometer in Nederland dagenlang onder nul, een dik pak sneeuw bedekte straten en velden, en sloten en vijvers vrozen dicht. Waarom was het zo winters in Nederland? De kou werd veroorzaakt door een koudegolf, die werd veroorzaakt door aanhoudende hoge luchtdruk boven IJsland en dalende luchtdruk boven Scandinavië. Hierdoor stroomde steeds koudere lucht uit het noorden naar Nederland. De bovenlucht koelde verder af en de koude luchtlaag werd dikker, wat samen met vochtige lucht resulteerde in zware sneeuwval en strenge vorst. Sneeuw en vorst zitten veel vogels in het algemeen behoorlijk in de weg.

Sommige vogelsoorten zijn uitstekend aangepast aan winterse omstandigheden. Ze beschikken vaak over een dik verenkleed of vetlaag – zwanen en ganzen bijvoorbeeld – waardoor ze hun lichaamswarmte goed kunnen vasthouden. Daarnaast zijn bepaalde soorten, zoals kraaiachtigen en meeuwen, flexibel in hun voedselkeuze, zodat ze ook bij sneeuw of vorst voldoende te eten vinden. Sommige soorten vertonen vorsttrek, een noodzakelijke verplaatsing die hen helpt de koudste periodes te doorstaan. Zodra open water dichtvriest of de bodem hard of ontoegankelijk wordt, raken essentiële voedselbronnen onbereikbaar en wijken vogels uit. Steltlopers zoals de kievit, wulp, watersnip en houtsnip kunnen in bevroren grond niet meer foerageren, en watervogels en meeuwen verlaten dichtvriezende wateren.

Zonder bevroren bodem of met minder sneeuw is voedsel wel bereikbaar. Dat verklaart de aantrekkingskracht van de kust: wadplaten, slikken en vaak ijsvrij open water bieden foeragemogelijkheden. En aan zee blijft de temperatuur meestal net iets hoger door het matigende effect van zeewater. Hierdoor smelt de sneeuw sneller en blijft de grond minder lang bevroren. De duinen en kustvegetatie bieden vogels bovendien extra beschutting tegen de wind, waardoor zij hun warmte beter kunnen vasthouden en hun energieverbruik beperkt blijft.

In januari viel in een groot deel van het land een sneeuwlaag, die in sommige gebieden tot wel tien dagen bleef liggen. Wormeneters als de kievit, houtsnip en watersnip weken massaal uit.

Op 10 januari werden bij Westkapelle opvallend veel goudplevieren, kieviten en watersnippen geteld – met mooie aantallen van onder meer de kievit (vierde dag ooit) en watersnip (dagrecord). Ook iets noordelijker in Zeeland, bij Westenschouwen, werden die dag recordaantallen smienten, goudplevieren, kieviten, watersnippen en stormmeeuwen voor die telpost gemeld.

Sneeuw leidt ook bij tal van zangvogels tot verplaatsingen. In januari 2026 vielen op trektelposten uitzonderlijk hoge aantallen veld- en boomleeuweriken op. Waar in eerdere jaren in de eerste januaridagen op landelijk niveau hooguit enkele tientallen veldleeuweriken passeerden, werden nu pieken tot ruim 900 per dag genoteerd. De aantallen boomleeuweriken liepen in de eerste week op tot circa 90 per dag, terwijl ze in afgelopen jaren in dezelfde periode vrijwel niet werden gezien. Ook spreeuwen, graspiepers en waterpiepers waren duidelijk talrijker dan in 2025.

Pieken in aantallen van lijsterachtigen, zoals de kramsvogel, volgden pas in de tweede week van vorst. Het verschil in timing is verklaarbaar. Piepers vertrekken doorgaans eerder uit een gebied tijdens perioden van vorst en sneeuw omdat hun voedselbron vrijwel direct onbereikbaar wordt zodra de bodem bevriest of onder een sneeuwlaag verdwijnt. Deze soorten zijn sterk afhankelijk van zachte grond om insecten, wormen en andere kleine ongewervelden te kunnen oppikken. Wanneer dat niet meer mogelijk is, ontstaat acuut voedseltekort en zoeken ze snel uitwijkplaatsen waar de bodem nog open is. Lijsters daarentegen hebben in de winter een veel flexibeler dieet. Naast regenwormen en insecten eten zij bessen, vruchten en zaden, die beter beschikbaar blijven tijdens vorst. Daardoor zijn zij minder gevoelig voor bodembevriezing en hoeven zij zich pas bij langdurige of extreme kou te verplaatsen.

Januari 2026 wijkt duidelijk af van de afgelopen vijf jaar. De maand verliep kouder dan normaal, met sneeuw en temperaturen die tot nu toe ongeveer 1,9 graden Celsius onder het gemiddelde liggen. Daarmee is januari 2026 uitzonderlijk meer winters dan de recente – overwegend zachte – januarimaanden. De ecologische impact van zo’n koudeperiode op vogelpopulaties wordt pas later duidelijk. Dat sneeuw en vorst de dagelijkse zichtbaarheid en verspreiding van soorten sturen, staat echter buiten kijf. De waarnemingen rond de kust en in sneeuwvrije delen van het land laten zien hoe dynamisch vogels op winterweer reageren.

Bron: Sovon Vogelonderzoek Nederland

Verslag vogelwandeling rond de Lange Vlieter (WML-plas)

Het is op zondag 25 januari rond half negen al behoorlijk druk op de parkeerplaats bij de Geldmaat in Baarlo en we gaan snel richting het startpunt van onze vogelexcursie. In totaal staan er uiteindelijk bij de sportvelden in Beegden 17 belangstellenden te trappelen om op pad te gaan rond de Lange Vlieter.

De Lange Vlieter behoort tot de Maasplassen en ligt tussen Beegden en Heel. Ooit was dit een klein moerassig gebied, maar tussen 1982 en 1988 werd dit gebied ontgrind. Het was aanvankelijk de bedoeling dat hier een dagstrand zou komen, maar in 2001 werd de WML-plas (Waterleiding Maatschappij Limburg) een reservoir voor de drinkwatervoorziening. Op en rond deze plas is geen watersport mogelijk en dat komt de natuur ten goede.

We lopen vanaf de parkeerplaats richting de Sint Lindertmolen en daar gaan we het gebied in. Onze vogelaars hebben een telescoop meegenomen en zo kunnen we optimaal genieten van de vele soorten (winter)vogels die hier op en rond de Lange Vlieter waar te nemen zijn.

Het is op dit tijdstip nog behoorlijk fris, het is zaak om niet al te lang op een plek te blijven staan, zodat we niet door en door verkleumd geraken.

In het water beneden ons zien we baltsende fuutjes. Het baltsgedrag, ook wel hofmakerij genoemd, is bij iedere vogelsoort verschillend. Maar de balts van de fuut is zonder meer spectaculair. Wat mij betreft is de ochtend al geslaagd! We zien tussen de meerkoeten en de tafeleenden drie verschillende soorten fuutjes: de dodaars; de kleinste fuut met z'n donzige staart, de fuut en de geoorde fuut.

We genieten een tijdje van het uitzicht en lopen dan verder over een pad naar beneden richting het water. Even later kronkelt het wandelpad langs de oevers van de plas en vanaf hier hebben we de mogelijkheid om de vogels iets dichterbij te bekijken. En zo krijgen we volop de gelegenheid om de brilduiker door de telescoop te bewonderen.

Het mannetje is in de winter en het voorjaar opvallend zwart en wit. Zijn kop is glanzend blauwzwart met een ovale, bijna ronde vlek bij de snavel; wat een prachtige verschijning!

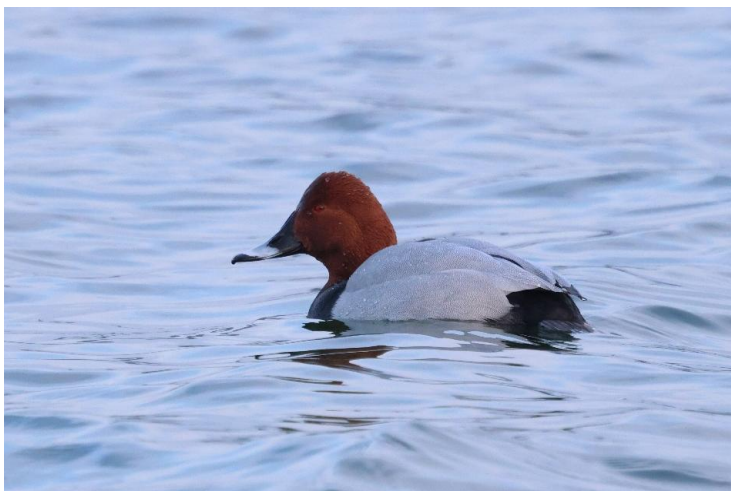

Opvallend zijn de vele knaagsporen van de bever en een tweetal beverdammen. Er komt een roodborstje naar ons kijken, het is helemaal niet schuw. Dat heb je met de vogels die nu in ons land overwinteren; ze zijn helemaal niet gewend aan mensen. Over een aantal weken zijn de overwinteraars vertrokken naar hun broedgebieden in het noorden van Europa en komen 'onze' roodborstjes terug uit het zuiden om hier te broeden.

Wat verder op het water zit een aalscholver zijn verenkleed te drogen op een boei. De aalscholver heeft niet zo'n goede waterafstotende vetlaag als de meeste andere watervogels. Daarom moet deze vogel na elke vissenjacht even in het zonnetje gaan zitten met gespreide vleugels, om te drogen.

Het is druk met andere vogelaars en veel wandelaars met honden. We vervolgen onze wandeling en zien de krakeend (met een witte spiegel), wilde eend (met een blauwe spiegel) en enkele kuifeenden (zowel mannetjes als vrouwtjes hebben een kuif op het achterhoofd, maar deze is bij mannetjes langer) en de tafeleend (bruine kop met wit lijf), zie foto.

We zien heel veel prenten van wilde zwijnen, ook veel wroetplekken en enkele zoelplekken. Blijkbaar zitten ze nu ook in grote aantallen aan de westkant van de Maas.

We zetten de vaart erin en lopen nu wat sneller door, want zo langzamerhand heeft iedereen last van de kou en is het fijn om wat op te warmen door in beweging te komen. Uiteindelijk gaan we over een trapje naar het hoger gelegen gebied en komen we rond 11.30 uur weer bij het beginpunt van onze wandeling.

Naast de al genoemde soorten hebben we ook gehoord of gezien: buizerd, ijsvogel, merel, vink, pimpelmees, koolmees, boomklever, groene specht, grote zilverreiger, blauwe reiger, winterkoning, ekster, glanskop, zwarte kraai, houtduif, goudhaantje, waterhoentje, grote gele kwikstaart, staartmees. In totaal hebben we deze ochtend 30 soorten op naam kunnen brengen.

Tekst: Els

Foto's: Suzanne en Laurie

Nog meer IJshaar!!!!

In het krantje van januari heb ik een stukje geschreven over IJshaar ook wel de Baard van Koning Winter genoemd.

Deze foto's kreeg ik van een van onze leden. Geniet mee van dit prachtige natuurverschijnsel in de bossen van De Meeren bij Baarlo.

Foto's: Marij Gommans

Noorderlicht op veel plekken in Nederland te zien

Het noorderlicht (Aurora Borealis) is een spectaculair lichtfenomeen aan de nachthemel, veroorzaakt door elektrisch geladen deeltjes van de zon die botsen met zuurstof- en stikstofatomen in de aardatmosfeer, wat resulteert in dansende gordijnen van groen, roze en paars licht, normaal gesproken vooral zichtbaar bij de polen.

Maar op maandagavond 19 januari was dit natuurfenomeen ook op veel plekken in Nederland en zelfs in onze omgeving waar te nemen.

Het noorderlicht ontstaat door uitbarstingen op de zon. Daardoor komen grote hoeveelheden geladen deeltjes in de ruimte. Door de aantrekkingskracht van de aarde worden deze deeltjes vooral naar de noord- en zuidpool getrokken, omdat daar het magnetisch veld van de aarde het sterkst is. De geladen deeltjes gaan met hoge snelheid door de atmosfeer en botsen daar op andere deeltjes. Daarbij komt energie vrij, met als gevolg de bijzondere kleuren aan de hemel.

De Latijnse naam Aurora Borealis betekent ‘dageraad van het noorden’, waarbij Aurora de Romeinse godin van de dageraad is en Borealis verwijst naar de Griekse god van de noordenwind.

Bron: NOS nieuws
Foto: Ellen Bogaert

Vroegste hazelaarpollenseizoen ooit

Niet eerder stonden hazelaars zo vroeg zo uitgebreid te bloeien als deze winter. De start van de hazelaarbloeï is sinds 1977 zo’n 40 dagen vervroegd. Eind november 2025 hing het al in de lucht, het zou wel eens de vroegste start van de hazelaarbloeï ooit kunnen worden. Door de zeer hoge temperaturen in december is dat ook uitgekomen. Niet eerder kwamen op deze schaal hazelaarstruiken zo vroeg in bloei.

Sinds 1977 worden ook de pollenconcentraties dagelijks bijgehouden. Sinds het begin van de tellingen was de concentratie hazelaarpollen in december 2025 nog niet zo hoog.

De startdatum van de bloei van de hazelaar is sinds de start van de pollentellingen in 1977 met ongeveer 40 dagen vervroegd. De vervroeging wordt vooral veroorzaakt door de temperatuurstijging als gevolg van de klimaatverandering. Ook de aanplant van vroegbloeiende hazelaarvariëteiten kan een rol spelen. Ondanks dat de einddatum van het bloeiseizoen van de hazelaar de afgelopen 50 jaar ook vervroegd is, is de totale duur van het bloeiseizoen ongeveer 10 dagen langer geworden. Dit betekent dat mensen die allergisch zijn voor hazelaarpollen eerder in het jaar, maar ook langer last kunnen hebben van hooikoorts gerelateerde klachten.

Hazelaars en elzen zijn de vroegst bloeiende boomsoorten in Nederland. Omdat dit windbestuivers zijn waarbij veel pollen in de lucht terechtkomt en het pollen vrij allergeen is, veroorzaakt dit bij mensen die gevoelig zijn voor pollen van hazelaar of els hooikoortsklachten. De pollenconcentraties zijn inmiddels al dusdanig hoog dat mensen ongetwijfeld al klachten ervaren hebben. Omdat de klachten van hooikoorts (loopneus, tranende ogen, geïrriteerde keel) lijken op een verkoudheid en beide op het moment veel voorkomen, kunnen de hooikoortsklachten makkelijk verward worden met een verkoudheid. Mocht je willen weten of jouw klachten veroorzaakt worden door hooikoorts dan is het altijd verstandig dit door de huisarts te laten testen met een hooikoortstest. De vrieskou van januari heeft weinig effect gehad op de bloei van de hazelaars in onze omgeving, want op dit moment is de bloei weer op gang gekomen. Het droge, winderige en zonnige weer zorgt er in ieder geval voor dat de vliegomstandigheden voor pollen goed zijn waardoor de concentraties flink op kunnen lopen.

Bron: Nature Today; Foto: Els